Callion Kaiku

RYHDÄN SUKUSEURA - TAMMELAN BUCHT-SUKU
SUKULEHTI NO 5 MAALISKUU 2016

Toimittajalta

Kolme vuotta on taas vierähtänyt Tammelan Hykkilässä järjestetystä sukujuhlasta. Sen jälkeen ovat tosin jokakesäiset retket koonneet sukua tutustumaan Buchtien asuinsijoille sekä Pohjois-Tammellaan että viime kesänä Hollolaan. Viimemainitusta retkestä muistuttavat sekä kuvat kannessa että juttu sivulla 18. Kesäretkistä tuntuukin muodostuneen perinne sukukokousten välikesien ohjelmaan. Väkeä onkin ollut mukana runsaasti. Runsaasti väkeä odotamme myös ensi kesän sukutapahtumaan!

Sukukokous ja sukujuhla 2016
Kokoonnumme taas samaan aikaan Hakkapeliitta-tapahtuman kanssa eli 6.-7.8.2016. Varsinainen kokouspaikka on perinteinen Valkeaniemen Pirtti. Toivottavasti saamme osallistujia myös kauempaakin, koska nähtävää ja koettavaa on runsaasti. Samaan aikaan Hakkapeliittapahtuman ohella järjestetään myös Holjat markkinat, joilla on esiintymässä eturivin kotimaisia artisteja. Pick Nick -tapahtuma kerää puolestaan satoja vanhoja ajoneuvoja ja tuhansia katsojia. Takakannesta löydät tarkemmat tiedot sukujuhlasta ja sukuyhdistyksen kokouksesta. Majoitusvaraukset Mustialaan, Hakkapeliitta-tapahtuman keskukseen, kannattaa tehdä ajoissa.

Callion Kaiku
Nyt ilmestyvä sukulehti Callion Kaiku on viides. Lehteen on saatu artikkeleita sukuun ja sukuseuran toimintaan liittyvistä aiheista. Aineistoa ovat lehteen toimittaneet Lauri Terho, Marjo Kanerva, Irma Notkola, Erkki Tiensuu ja Seija Juntunen. Kiitos heille! Muu aiheisto ja taitto ovat allekirjoittaneen.

Callion Kaiku kuuluu seuran jäsenetuihin. Maksamalla jäsenmaksun varmistan lehden tulemisen. Lehteä on toistaiseksi jaettu muillekin toivomuksella, että liityttäisiin jäseneksi ja mahdollistettaisiin lehden ilmestyminen jatkossakin.

Nähdään sukujuhlassa!

Mikko Leino

Sukuseuran hallitus 2014-2016

Harri Ojansuu, puheenjohtaja
0408374322
Erkki Tiensuu, tutkimus
0503523176
Kaisa Jokela, tapahtumat
0505934397
Lauri Terho, sukutiedot, tutkimus
0505409847
Leena Toivonen, jäsenasiat
0500535476
Leila Taittonen, kansainv. asiat
0443478563
Pekka Anttila, tapahtumat
0505920852
Riikka Kaleva, talous
0500523891
Risto Ylitalo, kansainv. asiat
0408663204
Sanna Vesala, tapahtumat
0407506597
Seija Juntunen, tutkimus, tapahtumat
0505359229
Pertti Lehtovirta, kuvakokoelma, tapahtumat
0451281657
Heikki Leino, tapahtumat, vpj
0503275040
Antti Erkkilä, tapahtumat
0414345680
Mikko Leino sihteeri ja
Callion Kaiku, 0503098704

http://www.ryhdan.sukuseura.fi/

Callion Kaiku - Ryhdän sukuseuran jäsenlehti, ilmestyy kerran vuodessa. Toimituksen osoite, aineisto ja osoitteenmuutokset callionkaiku@gmail.com.
Rauman Offsetpaino, painosmäärä 300 kpl ISSN 2342-0421

Vierailu Tukholman Ritarihuoneella

Tukholman Ritarihuoneelle lähdimme pienellä porukalla mielessä kauan kypsynyt ajatus Svenin vaimon nimen ja henkilöllisyyden selvittämisestä, ja myös mahdolliset lisätiedot Svenistä. Tiedossamme on, että joitakin Svenin jälkeisiä sukuhaaroja on aateloitu tai tyttäriä naitu sukuihin, jotka aateloitiin ja jotka on otettu Tukholman Ritarihuoneeseen. Löytyisikö näiden sukuhaarojen sukutauluista, aateliskalenterista, tietoja Svenistä ja hänen vaimostaan? Tätä asiaa olimme selvittelemässä. Vierailukohteemme oli siis Tukholman Ritarihuone, jonne Risto oli järjestänyt audienssin.
Päivä kului kysymystämme selvitellen riddarhusgenealogi Göran Mörnerin opastuksella. Aluksi Göran tosin ilmoitti olevansa kovin kiireinen eikä oikein ehtivänsä nyt paneutua asiaan, kun tässä on kaikkea meneillään… Hetken keskustelujen jälkeen, Risto tulkkasi, kiire kuitenkin loppui ja mielenkiinto heräsi. Lukuisten asiapaperien läpikäynnistä huolimatta asia jäi kesken ja lisätietoja luvattiin lähettää. Ja niitä on jo lähtenytkin. Laurin muistiinpanot Bucht-suvun liittymisestä joihinkin sukuihin 1600-luvulla otettiin kiitollisena vastaa Riddarhusetin arkistoihin.

Meille esiteltiin taloa laajemminkin ja esiteltiin Svenin jälkeläisiin liittyvien aateloitujen sukujen vaakunat Riddarhussalenin seiniltä. Ja ikäänkuin tutuiksikin tultiin: ”Voitte viettää aikaanne täällä ja kun lähdette, painakaa ovi lukkoon ja katsokaa, ettei vieraita tule sisään!”

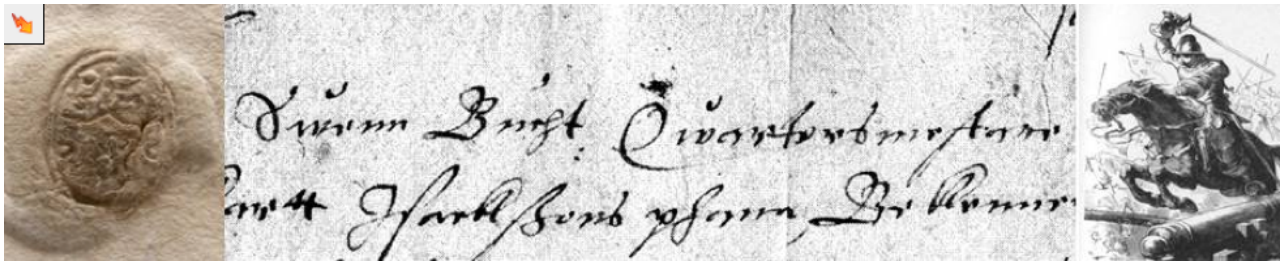

Laurin palsta

VIISI SAKARIA JA ANNA SOPHIA

Kirsti, Matti, Valpuri, Sakari ja Margareta. Siinä tunnetut Svenin lapset. Ainoastaan Kirstin ja Sakarin jälkipolvet johtavat nykypäivään asti. Pojat olivat ilmeisesti kovin nuoria isänsä kuoltua, koska Valpurin puoliso Matti Tuomaanpoika (vävy) on ollut 1630 ratsutilan isäntä. Matti on merkitty isännäksi 1637 (SAY), mutta vain yhdeksi vuodeksi. Vuonna 1639 Sakarista tuli ratsutilan isäntä (1639-1679). Sakari on ollut ilmeisesti lapsista nuorimpia, koska sai ratsutilan haltuunsa vasta noin 14 vuotta isänsä kuoleman jälkeen. Arkistoihin Sakarista on jäänyt merkintöjä Uskelan käräjäpöytäkirjoihin, jossa on käyty hänen sisarensa Kirstin tyttären oikeudenkäynti. Sakarilla tiedetään olleen kolme vaimoa ja ainakin yksitoista lasta. Lapsista Eeron jälkeläiset jatkavat sukua Susikkaalla (Skåning/Juhala/Siltainsuu), Lars, Gabriel ja Brijta muuttivat Hollolaan. Isak kuoli Tuusulassa ja hänellä oli ainakin neljä lasta, Annica avioitui Hykkilän Isotalon Mikko Juhonpojan kanssa (Mikkola, Jussila, Erkkilä). Sakari Sveninpojan poika Sakari Sakarinpoika Bucht oli ratsutilan isäntä 1703-1738. Hänellä oli viisi lasta, Sakari, Iisakki, Jaakko, Lauri, ja Anna. Iisakin jälkipolvet muodostavat Torajärven Puhtilan sukuhaaran. Anna avioitui 2.3.1744 Linikkalan Heikan isännän Juho Antinpoika Heikan kanssa. Lauri muutti Marttilaan 1739 ja Jaakko asui kotonaan poikamiehenä.

Ratsutilan seuraava isäntä (1739-1756) oli Sakari Sakarinpoika Bucht. Hän avioitui 26.1.1742 Somerolaisen Riitta Matintytär Lukumiehen kanssa. He saivat kaikkiaan kahdeksan lasta. Yksi heidän pojistaan sai myöskin nimen Sakari Sakarinpoika Bucht s. 25.11.1737. Hän opiskeli naisten räätäliksi, muutti Turkuun ja avioitui 1.7.1764 Anna Morbergin kanssa. He muuttivat nimekseen Tamlander. He saivat kolme lasta, joista yksi oli Sakari Sakarinpoika Tamlander s. 21.10.1771. (Huom. viides Sakari-sukupolvi) Hän avioitui 26.1.1800 Kristiina Henrikintytär Moliisin kanssa ja saivat tyttären Anna Sophia Tamlander s. 21.6.1802.

Lainaus Genos 4/2013 ”Esimerkiksi kaupungin pitkäaikainen raatimies ja yksi aikansa menestyneimmistä porilaiskauppiaista Pehr Anton Moliis, jäi vaimonsa Theodora Tingelundin kanssa lapsettomaksi. Tästä huolimatta voi sanoa, että Moliisin elämäntyö ja ennen kaikkea hänen keräämänsä liiketoiminnan tietotaito jatkoivat elämäänsä vielä pitkään hänen kuolemansa jälkeen. Moliisin kauppahuoneen harjoittelijana ja myöhemmin myös kirjanpitäjänä työskennellyt Carl Fredrik Björnberg nimittäin avioitui Moliisin sisarentyttären Anna Sofia Tamlanderin kanssa.”

Anna Sophia Tamlanderin (Bucht) ja Carl Fredrik Björnbergin jälkeläisten merkitys Suomen hyvinvointiin on merkittävä. Esim Myllykoski Oy on Björnberg-suvun hallitsema perheomisteinen paperiteollisuuteen keskittynyt yhtiö. Sen perustivat Claes ja Fredrih Geronimo Björnberg 1892. He olivat Anna Sophia Tamlanderin (Bucht) pojanpoikia. Anna Sophian jälkeläiset tuovat myöskin sukuumme Ruotsin prinsessa Victorian pikkuserkun, sekä tunnetut suomalaiset suklaantekijät.

Lauri Terho

Valtakunnan ja Bucht-suvun 1600-lukua

1595. Täyssinän rauha. Suomen itäraja Jäämereen.

1596-1597. Suomessa nuijasota

1592-1599. Sigismund kuninkaana.

1599. Kaarle herttua valloittaa Suomen.

1600. Kuninkaan (Sigismundin) puolella taistelleet Suomen aateliset tuomittiin menettämään läänityksensä ja kolmanneksen perintötiloistaan, papit menettämään virkansa ja muut maksamaan sakkoa kolmanneksen omaisuudestaan.

1600. Suomenkielisellä käskykirjeellä määrättiin, että joka viidennen miehen tuli olla valmis vaadittaessa sotapalvelukseen.

1605. Kuningas määräsi ruotuväkilaitoksen perusteista.

1607. Kaarle herttua kruunataan kuninkaaksi. Hän käyttää titulatuurassaan myös mainintaa “kainulaisten ja lappalaisten kuningas”.

1607. Kaarle IX asetti voudin Vesisaareen Jäämeren rannalle ja alkoi uudisasuttaa suomalaisilla Teno- ja Alattiojokilaaksoja.

1611-1632. Kustaa II Aadolf kuninkaana.

1613. Knäredin rauha Ruotsin ja Tanskan välillä. Ruotsi ja sen mukana myös Suomi menettää oikeutensa Jäämeren rantaan.

1617. Stolbovan rauha. Pitkä sota Venäjää vastaan päättyy. Käkisalmen Karjala ja Inkerinmaa Suomen yhteyteen.

1629. Altmarkin rauha. Liivinmaalla Puolaa vastaan pitkään jatkunut sota päättyy.

1630-1648. Ruotsi kolmikymmenvuotisessa sodassa.

1632-1654. Kristiina kuningattarena.

1640. Turun akatemia perustetaan.

1654-1660. Kaarle X Kustaa kuninkaana.

1656-1658. Sota Venäjää vastaan.

1660-1697. Kaarle XI kuninkaana.

1680-81. Satoja suomalaisia perheitä pakkosiirrettiin Satakunnasta Tanskalta vallattuun Blekingeen (sotasatama Karlskronan ympäristöön).

1695-1697. Suuri nälänhätä, kolmasosa suomalaisista menehtyy. Ruotsista ei lähetetä viljaa nälkäänäkeville ainakaan ilmaiseksi.

1697-1718. Kaarle XII kuninkaana.

1700-1721. Suuri Pohjan sota.

Sven Martinpoika
Bucht &NN tuli Tammelaan 1606

- **Kirstin Svenintytär Bucht** 1600, Turku 1663
- & Christiernus Simons Agricola
  - **Krister Agricola** 1623, Turku, 1669
  - & Brita Svensdotter Forsenius
  - **Elisabet Kristersd Agricola** 1625 -1723
  - & Johan Thauvonius Georgsson
  - **Kristina Kristersdotter Agricola** s. 1627
  - & Tomas Pakkala, Michelsson
  - **Helena Agricola** s. 1631, Uskela
  - & Per Wallenius Johansson
  - **Karin Agricola** 1637 -1689
  - & Carl Mattsson
  - **Anna Kristersdotter Agricola* s. 1645**
  - & Nils Thauvonius
  - **Anna Kristersdotter Agricola* s. 1645**
  - & Erik Hiisi Nilsson
- **Matti Sveninp. Bucht**
- **Valpuri Svenint. Bucht**
- & Matti Tuomaanpoika kuoli sodassa
- **Sakari Bucht Sveninpoika***
- & nn./Kaisa Antint./Maria Laurint.
  - **Eero Sakarinpoika Bucht** 1643-1697
  - & Liisa NN
  - **N.N. Bucht** k. 1658
  - **N.N. Bucht** k. 1660
  - **N.N. Bucht** k. 1665
  - **Lars Sakarinpoika Bucht***
  - & Maria
  - **Lars Sakarinpoika Bucht***
  - & Helena Juhl
  - **Gabriel Sakarinpoika Bucht**
  - & Elisabeth
  - **Isak Sakarinpoika Bucht** 1662-1740
  - & Anna Elisabet Sund
  - **Annica Sakarintytär Bucht** 1662-1755
  - & Mikko Juhonpoika Isotalo
  - **Sakari Bucht Sakarinpoika** 1663-1741
  - & Anna Pentintytär Sarin
  - **Brijta Sakarintytär Bucht**
  - & Erich Jacobsson
  - **Juho Bucht** k.1697
- **Margareta Svenint. Bucht**

Sukukuvassa Iltalehden päätoimittaja

Petri Hakala

Sukukuvassa esitellään suvun jäsen, joka on näkyvässä asemassa tai erikoisessa työssä.

Olet syntynyt Helsingissä, mutta asunut nuoruudessasi Forssassa, jonne myös isänpuoleiset sukujuuresi vievät. Onko sinulla vielä yhteyksiä Forssan seudulle ja tuleeko vierailtua siellä?
-Vanhemmat ja sisareni muuttivat vuosia sitten Hyvinkäälle, mutta Forssassa tulee vähintään kerran vuodessa käytyä moikkaamassa vanhoja kiekkokavereita. Samat jutut lähtevät pyörimään, mutta se on vain mukavaa, tuttua ja turvallista. Elinikäisiä ystävyyksiä syntyi 70-luvun alussa Talsoilan kentällä ja sitten jäähallissa. Palloseuran porukoissa.

Onko jotain erityistä jäänyt mieleen Forssasta?
-70-luku oli tosi hienoa aikaa, paljon urheilua jääkiekko etusijalla, koulua, kavereita ja tyttöjäkin. Forssa oli hyvä paikka kasvaa.

Tiedätkö, mitä ovat piapo ja pylsy?
-Piapo taitaa olla viiliä tai piimää ja talkkunajauhoa. Pylsy on sisäelinmössöä. Molempia olen maistanut. Parhaita olivat Hakalan Vesan lihapiirakat, joita haettiin pussikaupalla Saksankadun alusta, jos koulussa oli kanaviillokkia. Hotsi kolmella ja maito torilla oli kova juttu aikanaan.

Ehtiikö lehtimies harrastusten parii? Mikä on mieluista vapaa-ajan viettoa?
-Penkkiurheilua, veteraanilätkää pari kertaa viikossa, golfia ja pitkiä kävelylenkkejä.

Yksi seudun ylpeyksistä on Superviikonvaihde. Monen mielestä parasta siinä on Hakkapeliitta-tapahtuma. Ensi kesänä olisi mahdollista osallistua samalla sekä Hakkapeliitatapahtumaan että Ryhdän sukuseuran - Tammelan Bucht -suvun sukukokoukseen. Luuletko, että sinulla olisi kiinnostusta ja aikaa olla mukana?
-Omat juuret alkavat selvästi kiinnostaa, kun ikää tulee eli toivottavasti nähdään.

Petri Timo Markus Hakala (s. 11. helmikuuta 1962 Helsinki) on suomalainen toimittaja. Hakala on toiminut Iltalehden päätoimittajana vuosina 1995–2010 ja uudelleen joulukuusta 2013 lähtien. Syyskuusta 2010 lähtien hän toimi Satakunnan Kansan päätoimittajana ja kustantajana. Hakalalla on toimittajantutkinto Tampereen yliopistosta vuodelta 1985. Työurallaan hän on työskennellyt toimittajana Forssan Lehdessä ja Uudessa Suomessa, minkä jälkeen hän on ollut Iltalehden toimittaja sekä uutis- ja toimituspäällikkö.

Muistoja Riihivalkaman kouluvuosilta 1908-2008

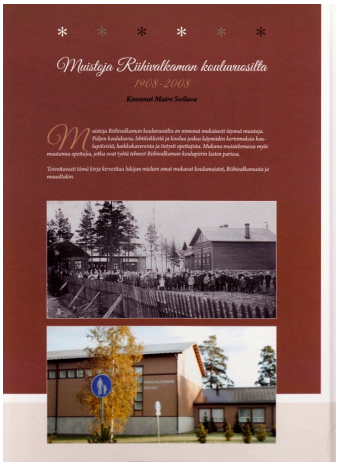

Sain päähänpiston ruveta kirjoittamaan koulunhistoriikkia v. 2007. Esittelin asian Riihivalkaman koulualueen kylien hallitukselle, jossa asia sai kannatusta. Olen itse ollut EU-hankkeiden toteuttajana, joten oli luonnolista hakea mahdollista avustusta paikalliselta LounaPlussa ry:ltä. Heillä oli hankkeena kerätä eri toimijoilta kirjaideoita ja kirjamme pääsi yhdeksi niistä.

Kirjaa varten aineistoa saimme Ihamäen Markulta, Miikkulaisen Eskolta ja Paukkusen Ilmarilta. Valokuvia koulun arkistosta ja oppilailta eri vuosikymmeniltä. Koulun ensinmäisen historiikin oli keränyt Risto Jaakkola, joka toimi koulun johtokunnassa. Hannu Kallio oli täydentänyt historiikkia koulun 90-vuotisjuhliin. Marja-Leena Mäkilä oli kerännyt vuosien varrella oppilaiden nimiä vanhoihin luokkakuviin ja haastatteli heitä työnsä lomassa toimien maatalouslomittajana. Nimien kerääminen oli suuri urakka, osa nimistä oli jo unholaan painunut, joten emme ottaneet niistä suuria paineita koulun alkuajoilta. Nimien tunnistamisessa auttoivat koulun entiset oppilaat ja opettajat josta SUURI KIITOS heille.

Kirjaan tulevaa aineistoa oli todella paljon ja niin monipuolista, että oli vaikea valita olennaista ja lukijoita kiinnostavia asioita. Skannattuja luokkakuvia oli arviolta 250. Ensin oli ajatuksena ottaa kaikki vanhat kuvat vuosilta 1908-1970 ja sitten uudempia kuvia opettajien tullessa kouluun tai jäädessä eläkkeelle vuoskymmenten työn jälkeen. Eriävien mielipiteiden vuoksi tein radikaalin päätöksen kuvista ottaen 1908-1935 vanhat kuvat kaikki mukaan ja uudemmista kuvista valikoitui kuvanottoympäristö ja opettajien erivaiheet koulussa.

Kirjaan toivottiin muisteluita kouluajoilta, joita emme ikävä kyllä kovin paljoa saaneet, tarinoita kyllä kerrotiin meille suullisesti, mutta kirjaan asti ei kaikkia haluttu panna. Työmme on kuitenkin vielä kesken, tarinoita kaivataan lisää ja niitä tallennetaan talteen seuraaville sukupolville.

Kirjan painosmäärä on vain 500 kpl, koska yhdistyksen varat eivät riittäneet suurempaan painokseen ja nyt myöhemmin, kun selaan kirjaa tulee mieleen, että sen olisi voinut tehdä toisenlaisin painotuksin, mutta onhan sanonta ”monesta keittäjästä” aikalailla totta. Uskon, että kirjasta löytyy meitä Buchteja ainakin neljän sukupolven verran, omaa sukuanikin löytyy tädeistäni Evistä ja Ailista alkaen omiin tyttäriini Sannaan, Jattaan ja Annikaan asti.

Kirjaa saa minulta marjo.kanerva@gmail.com tai p.050 571 2212, asun Tammelan kirkolla, hinta on 25 €. Lisäksi minulla on skannatut kuvatiedostot kuvista, jos joku haluaa yhtenäisen sukukirjan koosteena.

Marjo Kanerva, Mauno Kanervan tytär Kalliosta ns. Suorannan torpasta

PS Kertokaahan tarinoita kuvan Uunikivestä, Höylän koskesta, Kivirounion maasta, Poutiosta, Piikain levonkalliosta ja Kultavuoresta. Kaikki löytyy 6 km:n säteellä toisistaan.

Valto Rantanen ja vaimo Anja (k. 2013)

Svenin alkuperän arvoitus

Sukumme kantaisä Sven Bucht asettui Tammelan Kallion kylään 410 vuotta sitten, vuonna 1606. Tilan hän sai läänityksenä ja lunasti sen sittemmin omakseen. Sven oli ammattisotilas, rykmentin majoitusmestari. Mistä Sven tuli, mikä oli hänen sukunsa alkuperä? Tässä keskeinen kysymys Bucht-suvun juurien selvittämisessä. Avuksi sukuseuramme on ottanut DNA-sukututkiumuksen täydentämään perinteistä arkistoihin perustuvaa sukututkimusta. Svenin isälinjainen jälkeläinen Valto Rantanen on antanut DNA-näytteen, josta selvitetään Y-kromosomin salat.

Y-kromosomi periytyy isältä pojalle lähes muuttumattomana ja siksi isälinjaisen jälkeläisen antama näyte kertoo myös varhaisempien suvun miesten DNA:sta. Vertailemalla saatua tulosta muualla annettuihin näytteisiin, voidaan löytää sukuyhteyksiä. Näytteen perusteella saadut ensimmäiset tulokset kertovat, että Sven kuuluun I-haploryhmään eli ns ”Iivarin pojat” -klaaniin, jonka jäsenet ovat läntistä alkuperää. Suomalaisista miehistä tähän ryhmään kuuluu noin 30 %. Tulokset tarkentuvat tutkimuksen edistyessä.

Sven Martinpoika Bucht

Sakari Bucht Sveninpoika

Sakari Bucht Sakarinpoika
b. 1663, Tammela
d. 31 May 1741, Tammela

Sakari Sakarinp. Bucht
b. 13 Aug 1701, Tammela

Jaakko Sakarinpoika Bucht
b. 23 Jul 1729, Tammela
d. 9 Jun 1792, Tammela

Jaakko Jaakonpoika Bucht
b. 28 Jul 1758, Tammela
d. 5 May 1832, Tammela

Jaakko Jaakonpoika Ryhtä
b. 23 Dec 1803, Tammela
d. 19 Mar 1887, Tammela, Kallio

Ananias Jaakonpoika Suoranta
b. 8 Dec 1847, Tammela
d. 14 Dec 1939, Tammela Kallio

Kaarlo Ananiaanpoika Suoranta
b. 14 Dec 1872, Tammela
d. 21 Oct 1950

Kaarle Ferdinand Rantanen
b. 3 Apr 1903, Somerniemi
d. 28 May 1993

Valto Kullervo Rantanen
b. 5 Feb 1929, Somerniemi

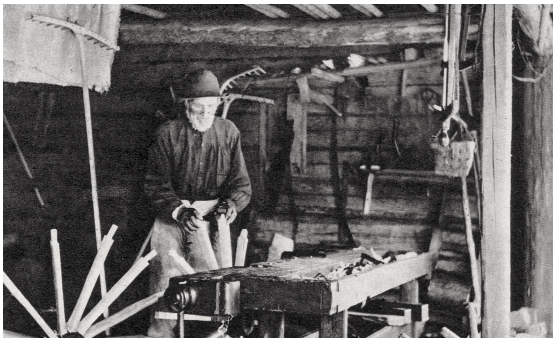

Ananias Suoranta puusepän verstaassaan Tammelan Kalliossa

DNA-sukututkimus pähkinänkuoressa

DNA-sukututkimuksessa tutkitaan henkilön DNA-näytettä. Näyte pyyhkäistään itse posken sisäpinnasta näytepuikolla. Tutkimus on kenen tahansa teetettävissä, kohtuuhintaan, kotoa käsin.
DNA sisältää ihmisen perimän, geenit, jotka lapsi saa biologisilta vanhemmiltaan.

Tutkimus kertoo henkilön **esihistoriasta**. Se kertoo, mihin ihmiskunnan alkuhämärässä syntyneeseen "klaaniin" ja sen sukuhaaroihin henkilön suora isälinja ja suora äitilinja kuuluvat. Tutkimuksen myötä selviää, minkälaisen vaelluksen esivanhemmat ovat maapallolla tehneet, ennen kuin on päädytty nykyisille asuinsijoille.

Tutkimus löytää **geenisukulaisia**, kun DNA-näytettä verrataan muiden testin tehneiden näytteisiin, jotka ovat tutkimuslaitoksen tietokannassa. Samalla tutkimus antaa ennusteen siitä, kuinka läheistä sukua kukin vertailussa löytynyt DNA-sukulainen on. Ennuste kertoo, kuinka monta sukupolvea sitten henkilön ja kunkin "osuman" viimeinen yhteinen esivanhempi on elänyt.

Jokainen kantaa tietoa esivanhemmistaan geeneissään. Sukupolvesta toiseen lapsi on perinyt geeninsä biologisilta vanhemmiltaan, puoliksi kummaltakin, satunnaisesti.

On yksittäisiä geenejä, jotka lapsi perii aina vain isältään tai aina vain äidiltään. Niinpä nämä geenit ovat kopioituneet isälinjassa läpi suku-polvien geneettiseltä "Aatamilta", äitilinjassa geneettiseltä "Eevalta" asti. Tähän perustuu suoran isälinjan ja suoran äitilinjan tutkimus.

Mutaatio on sukuhaaran"korvamerkki". Geenin kopioitumisessa vanhemmalta lapselle tapahtuu satunnaisesti pikku virheitä, mutaatioita: Perheessä joku lapsi saa mutaation. Mutaatio periytyy edelleen tämän lapsen jälkeläisille, hänen jälkeläisilleen jne. Mutaatiosta tulee siis sukuhaaran korvamerkki. Mutaatioista kyetään päättelemään ja ennustamaan, kuinka kauan sitten kyseinen sukuhaara syntyi ja kuinka monta sukupolvea sitten kahden ”geeni-sukulaisen" viimeinen yhteinen esivanhempi on elänyt.

Vertaamalla DNA-näytteiden **kokonaisperimää, löydetään "etäserkkuja".** Samoista esivanhemmista polveutuvissa ihmisissä (serkuksissa) on vielä monen sukupolven kuluttua niin paljon yhteistä kokonaisperimää, että sukulaisuus kyetään päättelemään.
Lainaus: http://www.kurrinsuku.net/3

DNA-tutkimuksen tuloksia esitellään mm. kartalla, johon on merkitty eri värisillä täpyköillä löydettyjä yhteyksiä todennäköiseen yhteiseen esi-isään (Y-DNA 67, Valton tulokset). Jatkotutkimuksilla voidaan arvioida ajallista etäisyyttä ja muodostaa klaaneja.

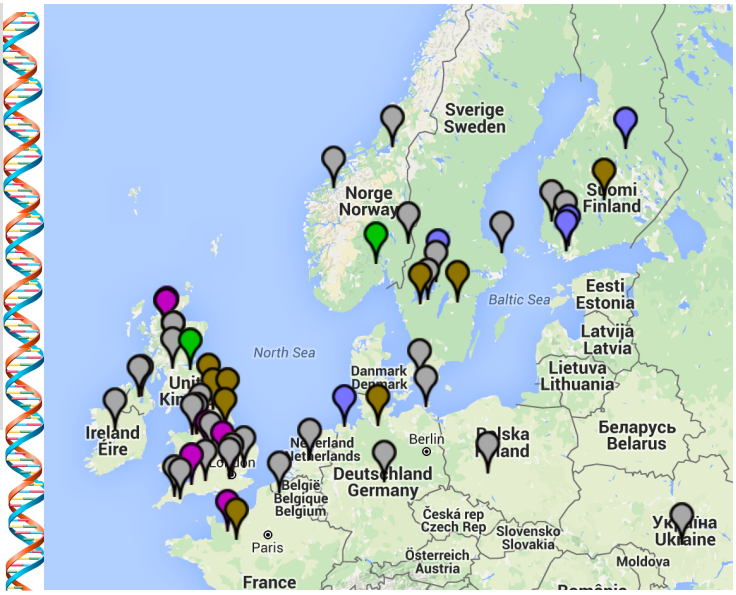

Mistä Sven Bucht tuli

Svenin taustoista alkaa tulla tietoa. Geneettisen sukututkimuksen yksityiskohtaiset tiedot perustuvat todennäköisyyteen. Silloin kyse on yhteisen esi-isän elinajan määrittelystä. Sukulaisuuden todentaminen on kuitenkin varmaa. Sven, tai hänen sukunsa, on lännestä Suomeen saapunutta.Tulokset kertovat, että hän kuuluu I1-ryhmään, ja siinä sukulaissuhteiltaan luoteiseen Eurooppaan. Tunnusluvut liittävät hänet skandinaaveihin ja viikinkeihin.

Yhteinen esi-isä, siis sukulaisuus, on löytynyt mm. Scotlannin Ylämaalla vaikuttaneeseen ja sieltä maailmalle levinneeseen klaanin. Tämän klaanin dna-vertailussa Sven (Valto) sijoitetaan ala-ryhmään Norse core. Lisäksi mahdollisia sukuyhteyksiä löytyy aiempienkin epäilyjen mukaisesti myös Alankomaihin.

Kuinka vanhoja nämä sukuyhteydet ovat, ovat selvitettäviä asioita. Mielenkiintoista olisi selvittää, miten Bucht-suvun eri sukuhaarat tällaisessa vertailussa asettuvat. Monessa sukuseurassa tällainen tutkimus on meneillään.

Alustavien tulosten mukaan Sven kuului ns. I-haploryhmään, jonka miehet ovat lännestä saapuneiden jälkeläisiä. Heitä on noin 30 % suomalaisista miehistä. N-haploryhmään kuuluu noin 60% suomalaisista miehistä. Heidän esi-isänsä ovat idästä saapuneita ns. ugrilaisia.

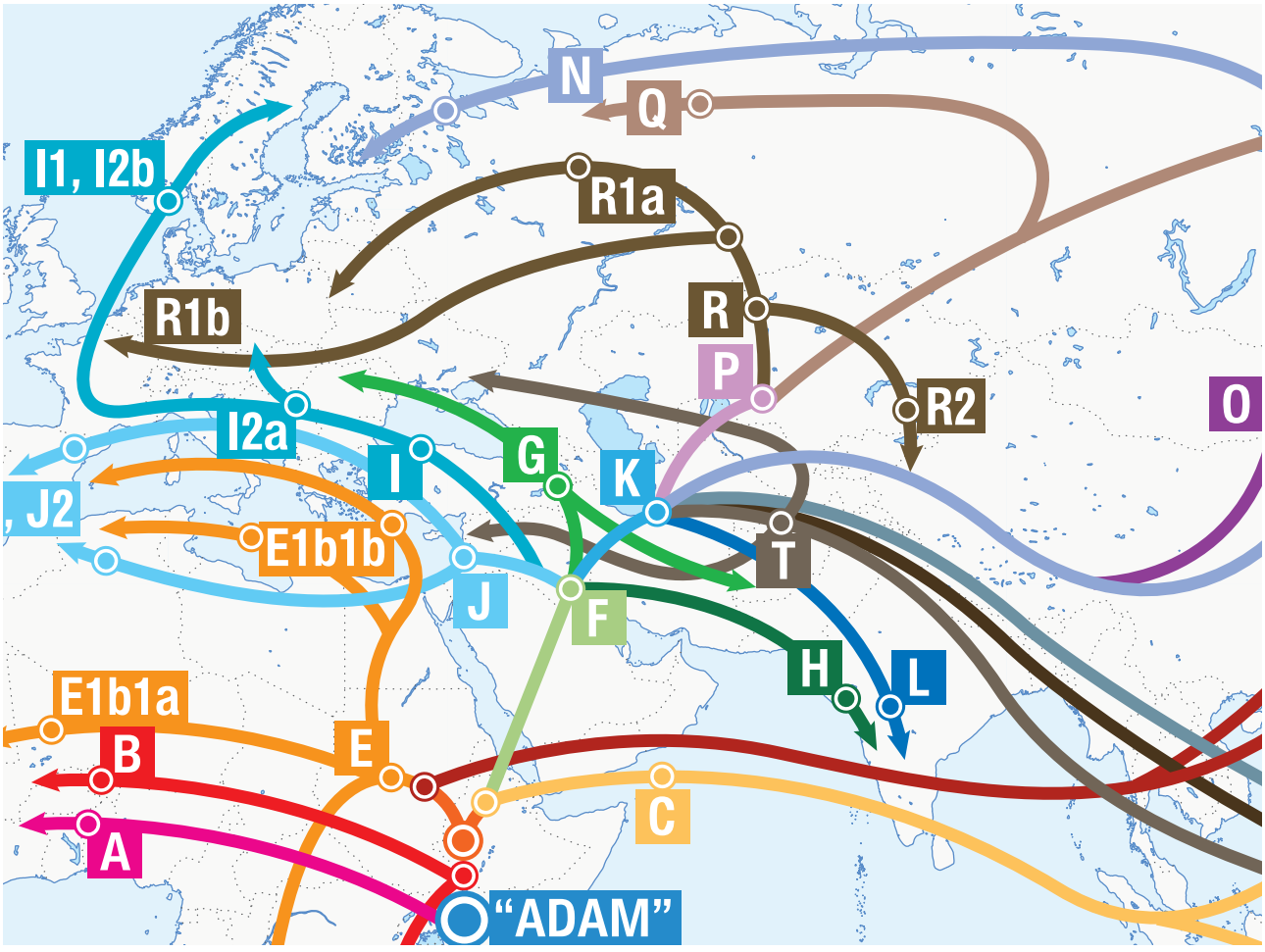

Sukuseuran www-sivut löytyvät vanhasta osoitteesta, joka on mainittu sivulla 2. Meneillään on kuitenkin hanke sivujen uudistamiseksi ja toiveena on, että uudet sivut saataisiin perustettua kuluvan vuoden aikana. Tavoitteena on kehittää sivuja joustavampaan suuntaan ja saada niiden päivitys helpommaksi ja sisältö informatiivisemmaksi. Avuksi näyttäisi löytyvän suvun piiristä osaamista. Millaisena säilyy nykyinen www-osoite, ei ole tietoa. Muutos lienee kuitenkin luvassa, mutta hakemalla Bucht-nimellä sivujen pitäisi jatkossakin löytyä.

Vihreä meri

Minä muistan sen paahtavan
auringon polteen ja vihreän meren.
Ja polvistuen maahan mennen
sitä merta ihmettelemään
Oli vihreä meri ja musta maa.
Oli kesän kaunein aika.
Me paahtavassa helteessä niskat
nöyrinä käymme työskentelemään.
Ilma oli pölyä täynnä.
Tuli raikas kesäsade
virkisti meitä ja maata.
Illalla viileässä aitassa Pellava-
lakanoiden saimme hyvän unen.
Uupuneina sylikkäin.
Kesä kului, tuli syksyn sateet.
Märkinä palelevina työskentelemme.
Nojailemme toisiimme etsien lämpöä.
Satoi ensilumen, se armahti meitä uupuneita.
Pääsimme tuvan lämpöön.
Taas vilut ja vaivat unohtui.
Meidän kesämme viiden vuosikymmenen aikana.
Silmänkantamattomat sokerijuurikaspellot.
Meidän "Rivieramme".
"Vihreä meri".

Irma Notkola

Miestappo ja mestaus

Erkki Tiensuu lähetti toimitukselle alla olevan kertomuksen Tahvo Putkosesta. Sen hän oli saanut Arja Mikluhan välityksellä. Sukututkija Arja Mikluha on ollut esitelmöimässä myös sukujuhlassamme. Kertomus on julkaistu myös Helsingin Sanomissa sekä Suomen Sukututkimusseuran Facebook-sivulla. Tahvo Tahvonpoika Putkonen teloitettiin 8.7.1825 Pieksämäellä katkaisemalla kaula kirveellä miessurmasta syyllisenä. Tahvo oli syntynyt 1795 Pieksämäellä ja hän on Sven Buchtin jälkeläinen. Sven Bucht -> Kirsten Bucht -> Christina Agricola -> Elisabet Pacchalenia -> Catharina Strömmia -> Aron Silvast -> Justina Silvast -> Tahvo Putkonen (s. 1758) ja Tahvo Tahvonpoika Putkonen (s. 1795).

Renki Tahvo Putkonen, Suonenjoella syntynyt, tarjosi Jauhomäen kylässä Pieksämäellä naapureilleen nimipäivänsä kunniaksi ruokaa ja viinaa Juho Lukkarisen tuvassa tapaninpäivänä 26.12.1822. Viinaa hän oli ilmeisesti nauttinut jo etukäteen, kun miehet olivat pyhien seutuvilla joutilaina kuljeskelleet läheisissä taloissa ja torpissa.

Tuleva uhri, torppari Lasse Hirvonen, viiden lapsen isä Ahvenjärven torpasta Jauhomäen kylästä oli lähtenyt ensimmäisenä joulupäivänä yksinään, ilman vaimoa Margareta Koivistoista, kirkkoon ja sillä tiellään jäänyt oleskelemaan kylälle ja liittynyt Tahvon seuraan.

Jostakin syystä Hirvosen ruokatavat olivat alkaneet ärsyttää humalaista Putkosta, joka yllättäen hyökkäsi Lasse Hirvosen kimppuun tönäisten tämän penkiltä lattialle. Muut läsnäolijat, isäntä Lukkarisen kehotuksesta, ajoivat Putkosen ulos tuvasta. Tämä nappasi porstuasta kirveen, mutta ei ehtinyt saada sillä vahinkoa aikaan, kun paikalla ollut Hirvosen lanko Adam Koivistoinen takaapäin pitelemällä sai hänet talttumaan.

Jonkin ajan kuluttua Putkonen pääsi takaisin tupaan ja oli jotakin itsekseen mumisten huomannut Hirvosen uunin luona ja mennyt ulos palaten kohta kädessään metrin koivuhalko, jolla hän löi pahaa aavistamatonta, piippuaan sytyttelevää Lasse Hirvosta otsaan niin, että tämä kaatui tajuttomana lattialle ja verta valui suusta ja nenästä. Tuvassa oli samalla hetkellä kaksi naista, jotka eivät kuitenkaan nähneet itse lyöntiä, kuulivat vain sen äänen ja näkivät Hirvosen kaatuvan ja Putkosen pitelevän halkoa. Hirvonen asetettiin vuoteelle. Kahden päivän kuluttua hän tajuihinsa tulematta kuoli.

Välittömästi teon jälkeen Putkonen oli todistajien mukaan myöntänyt tekonsa ja jopa luvannut maksaa Hirvoselle kipurahoja. Jo seuraavana päivänä hän kuitenkin oli joillekin läsnäolleille väittänyt ensin lyöneensä itsepuolustukseksi ja sitten, että kaikki muutkin olivat lyöneet Hirvosta, ei hän yksin.

Kihlakunnanoikeuden kuulusteluissa Putkonen ensin itsepäisesti vaikeni ja sitten syytti muita läsnäolijoita lyönnistä. Päätökseksi tuli kuitenkin 30.7.1823 kuolemantuomio. Hovioikeus vahvisti päätöksen jo 14.8.1823. Armonanomus tehtiin, mutta se hylättiin 28.5.1824. Lopullinen kuolemantuomio luettiin Tahvolle ja selitettiin suomeksi 30.7.1824, jolloin tuomittu pidätti itselleen valitusoikeuden. Valitus, jossa Putkonen väitti todistajia jääveiksi, tehtiin ja sitä käsiteltiin

6.10.1824, mutta muutosta päätökseen ei tullut. Viimeinen armonanomus tehtiin 2.3.1825, mutta keisari ei katsonut aiheelliseksi muuttaa tuomiota.

Lopulliseksi tuomioksi tuli kuolemantuomio kaula katkaisemalla ja hautaaminen kirkkomaan ulkopuolelle sekä 24 hopeatalarin sakot oikeuden halventamisesta, juopottelusta ja pyhärauhan rikkomisesta. Myös Adam Koivistoinen sai sakot juopumuksesta.

Kansallisarkiston diarion ilmoittamasta paikasta ei löydy Staffan Putkosen aktia. Vaasan maakunta-arkistosta löytyivät käräjäoikeuden pöytäkirjojen puhtaaksikirjoitetut kopiot ja armonanomukset vuosilta 1823 ja 1824, mutta hovioikeuden pöytäkirjat puuttuvat. Diarioon kirjattua armonanomusta vuodelta 1825 ei myöskään ole asiakirjojen joukossa. Mestaustodistus puuttuu, mutta se on ollut liitettynä vain kahteen aktiin tässä käsitellyistä tapauksista, joten sitä ei välttämättä ole aktin mukana arkistoitu.

Pieksämäen kirkonkirjojen mukaan tuomio on täytäntöönpantu heinäkuun 8. päivänä 1825. Kirjonkirjojen teksti kertoo seuraavaa: "8/7 8/7 Suonejoki. Og. drg Staff. Staffs. Putkone halshuggen dömd att afrättas" Tämä olisi näin ollen myöhäisin toistaiseksi löydetty täytäntöönpantu kuolemantuomio.

Pohdintaa

Puutteellisista asiakirjoista ei löydy "papintodistusta", josta ilmenisivät Tahvo Putkosen taustatiedot. Saatavilla olevat pöytäkirjat ja kuolinkirjaus eivät edes kerro hänen ikäänsä. Pieksämäen kirkonkirjoista ei myöskään löydy tietoa Lars Hirvosen kuolemasta. Tilanteeseen liittyvät voimakkaasti alkoholi ja tuntemattomasta syystä kertyneen agressiivisuuden väkivaltainen purkaus. Halko näyttää tappoaseena olevan tavallinen. Tuomitun käytös jälkeenpäin näyttäisi todistavan, että hänellä ei itsellään ollut selvää mielikuvaa tapahtumasta ja hän pyrki siirtämään syyn muiden niskoille.

Kuulustelujen kuluessa Tahvo Putkonen esitti sangen omituisia väitteitä isäntäänsä Juho Lukkarista kohtaan, että tämä muka olisi aikoinaan leikannut kuolleen isänsä sydämen irti rinnasta. Täytyy ihmetellä, oliko Tahvo oikein mieleltään terve. Kuulustelun aikana nämä väitteet kumottiin selvästi.

Pöytäkirjoista käy selville, että Tahvo ei missään vaiheessa syyllisyyttään tunnustanut, mutta oikeus katsoi monien läsnäolleiden todistuksen riittäväksi näytöksi. Monien samanaikaisten ja samankaltaisten tapauksien joukossa tämä on ehkä viimeinen, jossa lievennystä ei annettu. Voisiko siihen vaikuttaa syytetyn ilmeisesti poikkeuksellisen itsepäinen ja vähän sympatiaa herättävä käytös? Ehkä Tahvo ei ollut oman kylän miehiä, vaan "muukalainen", tullut sinne naapurikylästä töihin.

Teko tapahtui siis 26.12.1822 ja tuomio toimeenpantiin 8.7.1825 eli yli kahden ja puolen vuoden kuluttua.

Tupakanlehtiä, kirkkokyytejä ja perunamaan

Lainhuudatusasiakirjat avaavat näköaloja menneen ajan arkiseen elämänmenoon

Maatilan isännyyden vaihdos on kautta vuosisatojen ollut tärkeä tapahtuma paitsi asianosaisille, myös kulloisellekin vallanpitäjälle, ”esivallalle”. Kiinteistöjen omistussuhteissa tapahtuneet muutokset ovat aina olleet valtiovallan erityisen silmälläpidon alaisena ja lähtökohta valvonnallekin on ilmeinen: tietoja on tarvittu ensisijaisesti sotilaallisiin ja veronkannon järjestämisen tarpeisiin. Omistuksen vaihtuminen saa edelleenkin lainvoimaisuuden lainhuudatusmenettelyn kautta.

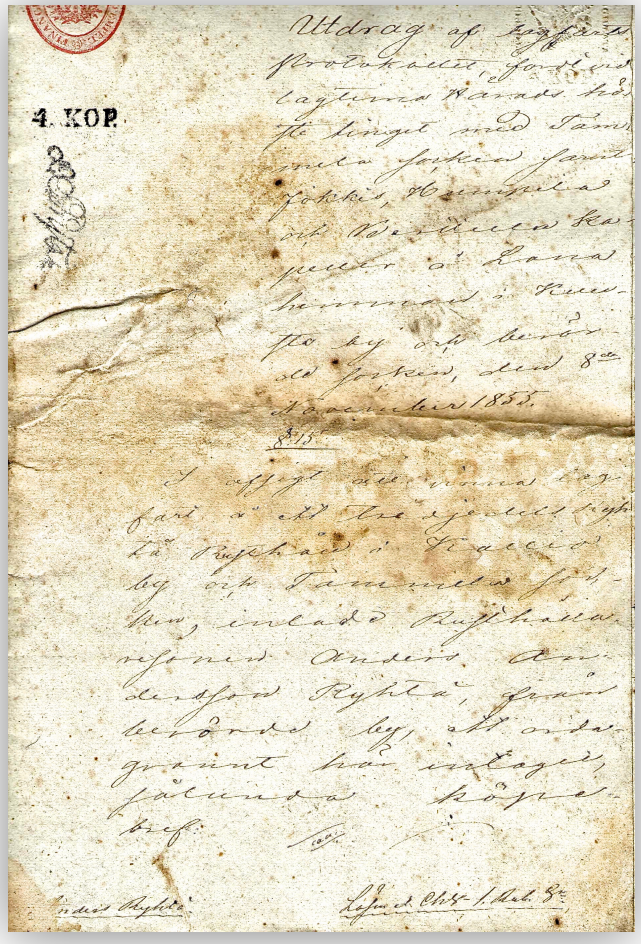

Aina vuoteen 1932 saakka lainhuudatukseen kuului kolme lainhuutoa ja kiinnekirjan antaminen. Lainhuudatus oli ajallisesti pitkä prosessi: lainhuudot piti käsitellä kolmilla perättäisillä käräjillä. Uuden lain myötä käsittely nopeutui, lainhuudot myönnettiin yhdellä käsittelyllä ja myös kiinnekirjan antamisesta luovuttiin.

Saarnastuolista tiedoksi kaikelle kansalle

Käräjien lainhuudot saatettiin kaikelle kansalle tiedoksi jokaisessa kihlakunnan kirkossa lukemalla ne saarnastuolista kuulutuksina. Näin varmistettiin, että omistussuhteiden vaihdoksen mahdollisesti esteenä olevat seikat saatiin tietoon kansalaisten tekemien valitusten kautta. Myös alla oleva esimerkki Tammelan pitäjän Kallion kylän Ryhdän rusthollin yhden kolmanneksen lainhuudosta vuodelta 1855 on kuulutettu saarnastuolista, kuten laki edellytti. Joku saattaa ihmetellä, miksei lainhuudoista ilmoitettu sanomalehdissä, kirkko maallisten asioiden uutisten lukijana kuulostaa vähintäänkin kummalliselta tiedonvälitykseltä. Kyseisenä vuonna, 1855 siis, Suomessa ilmestyi vain muutama sanomalehti, nekin kaikki olivat ruotsinkielisiä. Lukutaitokaan kansan keskuudessa ei ollut kovin kummoinen ja esimerkiksi Tammelan ensimmäiset kiertokoulut saatiin perustetuksi vasta 1863. Kirkossa luetut kuulutukset olivat siten tärkeitä ja niitä pidettiin luotettavina. Tuttu sanonta ”Ei sitä vielä ole kirkossa kuulutettu” kuvastaa kuulutusten kansan keskuudessa nauttimaa arvostusta ja luottoa siihen, että ilmoitetut tiedot olivat oikeita ja tosia.

Syytinkisopimus oman aikansa eläketurvaa

Suku- tai talotutkimusta tekevän kannalta lainhuudatusasiakirjat liitteineen ovat tärkeää lähdeaineistoa. Ensimmäinen lainhuuto on kaikkein tärkein - ja samalla myös mielenkiintoisin. Siihen sisältyy asiakirja, jonka perusteella lainhuutoa haettiin, esimerkiksi kauppakirja, sekä toteennäytetty omistusoikeus kyseiseen tilaan. Mukana on myös syytinkisopimus, hyvin yksityiskohtainen ja tarkkaan määritelty, kuten tapana oli. Vaikka oli hyvinkin yleistä, että laadittua syytinkisopimusta ei pilkulleen noudatettu vaan eleltiin kuten ennen, sukupolvet yhdessä ja samassa taloudessa asuen, yhteisessä ruokapöydässä aterioiden, oli syytinkisopimus kuitenkin aina turvana ja vakuutena pahan päivän varalle. Niinpä esimerkiksi Kallion Jaakkolan tilan lainhuutoon vuonna 1852 on kirjattu ”Jos emme tule toimeen keskenämme samassa taloudessa ja ruokakunnassa, niin tulee meille olla saatavana...”

Huolenpitoa hautaan saakka

Toinen lainhuuto on selkeästi rutiininomaisempi ja muodoltaan lyhyempi.
Kolmansilla käräjillä kihlakunnanoikeus huudatti haetun tilan kolmannen kerran ja antoi samoilla käräjillä omistuksen sinetöivän kiinnekirjan.
Seuraavassa lainhuutopöytäkirjan ote Kallion Ryhdän rusthollin yhden kolmanneksen omistajanvaihdoksesta vuodelta 1855, jolloin Antti Jaakonpoika Ryhtä luovuttaa tilansa pojalleen Antti Antinpoika Ryhdälle. Tilaa ja kauppasummaa koskevien tietojen ohella pöytäkirjaan sisältyy hyvin yksityiskohtainen syytinkisopimus, jolla turvataan myyjän, Antti-isän ja hänen Stiina-vaimonsa elinaikainen elatus. Myös huolenpito naimattoman Stiina-tyttären toimeentulosta näkyy selkeinä, koko elämänkaaren kattavina kirjauksina vuotuisia kaksia kenkäpareja ja säädyllisesti pidettyjä hautajaisia myöten. Isän järjestelyn ymmärtää: vuonna 1810 syntynyt Stiina oli kauppakirjaa tehtäessä jo 45-vuotias ja yhä naimaton.

Kiinnekirja vahvisti omistusoikeuden

Ensimmäinen lainhuuto oli esillä syyskäräjillä 8.11.1855 ja toinen lainhuuto talvikäräjillä 10.4.1856. Kolmas lainhuuto oli vasta seuraavan vuoden syyskäräjillä, viidentenä päivänä marraskuuta 1857. Viiveen syynä oli se, että ennen viimeistä, eli kolmatta lainhuutoa Antti Antinpojan oli pitänyt maksaa kolmelle sisarelleen, Hetalle, Marialle ja Eevalle heille kuuluvat perintöosuudet. Samoilla käräjillä tuomari myönsi hänelle kiinnekirjan, joka vahvisti kaupan ja siten omistusoikeuden tilaan.

Vanha isäntä Antti Jaakonpoika Ryhtä ei kauaa ehtinyt nauttia syytinkiläisenä olostaan, hän kuoli jo toukokuussa 1857. Vanha emäntä Stiina Yrjöntytär kuoli seitsemän vuotta myöhemmin, marraskuussa 1864.

Sisarussarjan vanhin, 1800 syntynyt Heta kuoli Vaulammilla 1868. Hänellä oli yksi tytär.

Vuonna 1803 syntynyt Letkun Patamolla asunut Maria ja hänen aviomiehensä kuolivat 1872, puolen vuoden välein. Molempien kuolinsyynä oli hivutustauti. Pariskunnalla ei ollut yhteisiä lapsia.

Mikko oli syntynyt 1805. Hän avioitui 1854, varsin iäkkäänä siis, Maria Stiina Juhontyttären kanssa. Heillä oli kaksi tytärtä. Mikko vaihtoi rahana maksettavaksi määrätyn perintöosuutensa maahan ja sai elinajakseen viljeltäväksi Kujanpää-nimisen syytinkitorpan. Mikko kuoli keväällä 1867 hengenahdistukseen.

Pitkään naimattomana elellyt Stiina oli syntynyt 1810. Muutama vuosi isänsä kuoleman jälkeen, 1860, hän kuitenkin avioitui Palikkalasta olevan syytinkitorpparin, leskimies Ananias Nissilän kanssa. Stina kuoli Ypäjän Palikkalassa 1887 lapsettomana.

Eeva oli syntynyt 1819. Hän viljeli miehensä Juho Anttilan kanssa Yrjälän tilaa Riihivalkaman kylässä. Heillä oli kuusi lasta, joista yksi kuitenkin kuoli jo pienenä. Eeva kuoli vuonna 1868.

Ryhdän isännyyden saanut Antti oli sisarussarjan nuorin, hän syntyi vuonna 1821. Isännäksi tulessaan hän oli vielä poikamies, mutta jo 1858 hänet vihittiin avioliittoon Torrolta kotoisin olevan Serafia Mikontytär Pompun kanssa. Heille syntyi yhteensä 12 lasta, joista seitsemän kasvoi aikuisiksi. Antti kuoli 1907 korkeassa 85 vuoden iässä. Antin Maria-tytär oli kirjoittajan isän isänäiti.

Seija Juntunen

Lainhuudatuspöytäkirjan ote on Aulis Kujanpään kotiarkistosta.
Alkuperäinen asiakirja löytyy Hämeenlinnan maakunta-arkistosta:
HMA Tammelan tuomiokunnan arkisto, Cba3:1 Tammelan käräjäkunnan lainhuudatusasiain pöytäkirjat 1855. Syyskäräjät 1855: 54–57v. Pöytäkirjanotteen suomennoksen ovat tarkastaneet FM Anja Nieminen-Porkka ja FM Ulla Soinne.

Ote lainhuudatuspöytäkirjasta, joka pidettiin Sääksmäen alisen tuomiokunnan Tammelan pitäjän sekä Jokioisten, Humppilan ja Perttulan kappelien lakimääräisillä syyskäräjillä mainitun pitäjän Kuuston kylässä Lanan talossa 8. marraskuuta 1855.

§ 15.

Tarkoituksenaan saada lainhuuto yhteen kolmasosaan Ryhdän rusthollia Kallion kylässä ja Tammelan pitäjässä esitti rusthollarin poika Antti Antinpoika Ryhtä, puheena olleesta kylästä, sanasta sanaan tähän pöytäkirjaan otetun näin kuuluvan kauppakirjan:
”Koska korkeasta iästäni ja voimattomuudestani johtuen, en enää itse pysty hoitamaan rustholliosuuttani, olen minä Antti Jaakonpoika Ryhtä, rakkaan vaimoni suostumuksella ja luvalla, päättänyt luovuttaa ja myydä pojalleni Antti Antinpoika Ryhdälle omistamani yhden kolmasosan (1/3) 1/6 manttaalin Ryhdän perintörusthollista joka sijaitsee Kallion kylässä Tammelan pitäjässä, Sääksmäen alisessa kihlakunnassa ja Hämeen läänissä. Meidän välillämme sovitusta kauppasummasta suuruudeltaan seitsemänsataa (700) hopearuplaa, josta hän veljelleen Mikolle maksaa sataseitsemänkymmentäviisi (175) ruplaa sekä jokaiselle neljästä sisarestaan nimittäin Hetalle, sukuoikeustalollisen Matti Yrjänän leskelle Vaulammilla, Marialle, naimisissa torppari Juho Carlbergin kanssa Letkun Patamolla, Eevalle, naimisissa perintötilallisen Juho Jaakonpoika Anttilan kanssa Riihivalkamassa ja kotona olevalle naimattomalle sisarelle Stiinalle, jokaiselle kahdeksankymmentäseitsemän (87) ruplaa 50 kopeekkaa sanottua rahaa seuraavin ehdoin:

1ksi Tulee poikani Antin vuosittain maksaa minulle ja vaimolleni Stiina Yrjöntyttärelle meidän elinaikanamme syytinkinä viisi tynnyriä rukiita, tynnyri kymmenen kappaa ohria, kaksi tynnyriä kauroja, kymmenen kappaa vehnää, kymmenen kappaa herneitä, nelikko suolaa, nelikko suolasilakoita, neljä naulaa humalia, puolitoista leiviskää valmiiksi käsiteltyä pellavaa, puoli leiviskää hamppua sekä nelikko tupakanlehtiä, toimittaa meille teuraaksi yhtenä vuotena kaksivuotinen hieho ja toisena vuotena kaksivuotinen sika, ruokkia meille kaksi lehmää ja neljä lammasta rusthollin navetassa ja lampolassa yhdessä tilan oman karjan kanssa, sekä oikeus kesälaitumeen, mutta kun jompikumpi meistä kuolee vähennetään edellä mainitut syytinkiedut puoleen, silloin myös tilan omistajilla on velvollisuus pitää edesmenneelle säädylliset hautajaiset. Edelleen tulee meille jättää perunamaaksi pienempi noin tynnyrinalan suuruinen maa Sillantakusen mäestä, tilan omistajien velvollisuutena on ylläpitää siihen lainmukainen aitaus, ajaa lantaa ja levittää se, kuitenkin perunan istutamme itse, samaten syksyllä saamme nostaa ja korjata siitä sadon talteen. Asuinhuoneeksi tulee meille luovuttaa pirtin viereinen kamari samoin niin kutsuttu Vähä Tupa yläpuolisine luhteineen sekä omaan käyttöömme ulkorakennukseksi pieni ruoka-aitta pirtin takaa, mutta kaikki muut rakennukset tilan väen kanssa yhteiseen käyttöön, kuivat polttopuut ja valkeanpitotarpeet kotiin tuotuna tarpeen mukaan, niin myös hevonen kirkkoon ja myllyyn sekä muille tarpeellisille matkoille.

2ksi Tulee tyttäreni Stiinan, niin kauan kuin hän kotitilalla asuu, nauttia tilalla päivittäinen elanto sekä huone ja lämpö, vuosittain saada kaksi paria kenkiä, puoli tynnyriä ruista, tynnyri kauroja, ruokkia hänelle kaksi lammasta ja kylvöä varten kaksi kappaa pellavan siementä, jonka hän itse kylvää hyvään peltomaahan, missä tilalla itsellään on samanlainen vuotuinen kylvö. Sitä työtä vastaan, jonka hän kiireisempinä työaikoina kykenee tekemään, siinä tapauksessa että hän menee naimisiin, pidetään hänelle tilalla paikkakunnalle tavanmukaiset häät tai sen sijaan häiden kestitykseksi annetaan puolitoista tynnyriä ruista, tynnyri ohria ja tynnyri kauroja sekä kun hän muuttaa pois kotoa tulee hänelle maksaa hänelle kuuluva kiinteän omaisuuden lunastusosuus, joka niin kauan kuin hän asuu kotona saa olla sisällä ilman korkoa. Jos taas Stiina kuolee kotona naimattomana, lankeaa hänen lunastusosuutensa tilasta hänen veljelleen tai tämän oikeudenomistajille, joilla silloin on myös velvollisuus pitää hänelle säädylliset hautajaiset.
Edellä mainittuja ehtoja vastaan luovutan minä nyt omasta, vaimoni ja muiden perillisteni puolesta tämän omistamani 1/3 osan Ryhdän perintörusthollia sekä annan omaksi kaiken sen

mitä siihen kuuluu, vanhastaan kuului tai vastedes voi tulla, pojalleni Antille, hänen vaimolleen ja perillisilleen nyt heti ja tästä päivästä lukien vastaanotettavaksi sellaisena kuin se nyt kaikkine vuotuisine viljoineen ja satoineen on, hänellä on myös velvollisuus vastata kaikista tilalta menevistä ulosteoista, minkä nimisiä ne sitten ovatkin, tästä päivästä lähtien; Minkä nimiemme allekirjoittamisella ja omakätisellä puumerkkien alle piirtämisellä alla mainittujen kutsuttujen todistajien läsnä ollessa mitä vahvimmin vakuutetaan, kuten tapahtui Tammelan Kalliossa 20. elokuuta 1855.

Antti Jaakonpoika Ryhtä
Isä ja myyjä
(puumerkki)

Stiina Yrjöntytär Ryhtä
Myyjän vaimo
(puumerkki)

Edellä olevaan välikirjaan ilmoitan olevani kaikin puolin tyytyväinen ja sitoudun sen tarkkaan täyttämään. Päiväys kuten yllä

Antti Antinpoika Ryhtä
Poika ja ostaja
(puumerkki)

Todistavat:
Juho Jaakonpoika Jaakkola
Perintötilallinen Kalliossa
(puumerkki)

Matti Juhonpoika Mäkilä
Torppari Kalliossa
(puumerkki)

kirjoitti H. E. Söderborg
vt. kirkkoherra”

Joka luettiin; Seuraavaksi muistiin merkittiin, että hakija esitti nähtäväksi ei vähempää kuin Kuninkaallisen Majesteetin ja Kamarikolleegion 24. päivältä marraskuuta 1761 Ryhdän rusthollille antaman perintökirjan ja tämän kihlakunnanoikeuden kyseessä olevan rusthollin osan edelliselle omistajalle, hakijan isälle rusthollari Antti Jaakonpoika Ryhdälle, 11. syyskuuta 1802 myöntämän kiinnekirjan, jotka selvittivät niin tilan perintöluonnon kuin myös mainitun Antti Ryhdän laillisen saannon siihen. Vaan myös oikeuden puheenjohtaja 1. päivänä kuluvaa kuuta antamallaan todistuksella oli vahvistanut ettei Suomen Suuriruhtinaanmaan Pankilla eikä Suomen siviili- ja sotilasvirkakuntien leski- ja orpokassoilla ole mainittuun tilaan hallussaan kiinnitettyjä vaateita. Kihlakunnanoikeus katsoi hyväksi, nojautuen maakaaren 4. luvun 1. pykälään sekä kesäkuun 13. päivänä 1800 annettuun kuninkaalliseen asetukseen koskien lainhuudatusta maalla, ensimmäisen kerran julkisesti ja ilman tietoon tullutta valitusta huudattaa yhden kolmasosan Ryhdän rusthollia hakijalle Antti Ryhdälle. Tullaan tämä lainhuuto julkisesti ilmoittamaan niin oikeuden istuntosalin ovessa kuin myös kuulutuksilla kihlakunnan kaikissa kirkoissa;
Kuitenkin hakijalla on velvollisuus, ennen kuin lopullinen lainhuuto voidaan hänelle myöntää usein mainittuun rusthollin osaan, luotettavasti selvittää, että hän on asianmukaisesti maksanut siitä määrätyt sotamieshuoneen maksut sekä edellä kirjatussa välikirjassa määrätyt lunastusrahat, lukuun ottamatta luvattua syytinkiä, ovat tulleet tämän välikirjan mukaisesti asiallisesti suoritetuiksi, tai hyväksyttävä vakuus on niille asetettu.
Paikka ja aika edellä kirjoitettu.
Kihlakunnan oikeuden puolesta

Gustaf Krook

Lunastus ja Charta Sigillata
1rupla hopeassa

Valtakunnalliset sukututkimuspäivät 13.-15.3.2015 Salossa

Tapahtumapaikkana oli Astrum-keskus aivan Salon keskustan tuntumassa. Ohjelmassa oli seminaareja, luentoja, tutustumiskäyntejä, näyttelyitä ja muuta ohjelmaa. Ohjelmien teemana oli mm. "Varsinais-Suomen ruukit suku- ja henkilöhistorian valossa" sekä "Kartanoelämää Kuninkaantie varrella". Yksi suosituimmista oli FT,MBA Marja Pirttivaaran esitys Geneettisen tiedon käytöstä sukututkimuksen apuna. Aihe tuntui olevan laajan kiinnostuksen kohteena. Useampi seuramme jäsen oli mukana sitä seuraamassa.
Sukuseurallamme oli oma näyttelyosasto ja myös esittely-ilmoitus tilaisuuden ohjelmavihossa. Esittäytymään ja kontakteja lähdimme hakemaan. Vierailijoita osastolla riittikin. Sven Bucht tuntui olevan tuttu henkilö sukututkimusta harrastaville, mutta Ryhtä-nimi ei niinkään.

Iloinen kesäretki Hollolaan

Vuotuinen kesäretki suunnattiin viime vuonna Hollolaan, joka on merkittävä paikkakunta Bucht-suvun vaiheissa. Sven Buchtin lapsenlapsista kolme muutti Hollolaan. Retkellä saimme tutustua mielenkiintoisiin sukuun liittyviin kohteisiin, joita ehkä mieleenjäävin oli Hollolan upea kirkko ja kirkkomaalla sijaitseva kirkkoherra Johan Fredrik Bouchtin (1770-1846) ja hänen leskensä Aurora Fredrica Sederholmin (1803-1861) hautakappeli. Aurora oli rikasta sukua ja hänestä on taulu Helsingin Kaupunginmuseossa. Auroran isänisä oli rikas helsinkiläinen kauppias Johan Sederholm, joka rakennutti 1756-57 Suurkadun (nykyinen Aleksanterinkatu 16-18) varteen asuinrakennuksen, joka on Senaatintorin kulmalla ja tunnetaan Sederholmin talona. Perheelllä oli 4 lasta, joista 2 poikaa kuoli nuorena. Fredrik oli maanviljelijä Hollolassa, hänen sukuhaaransa jatkuu Argentiinassa. Tytär Amalia Boucht avioitui Moran pitäjään, Ruotsiin, puoliso kapteeni ja ritari Theodor Rothman. Rothmanien jälkeläisiä elää Ruotsissa.

Kirkkoherrana Johan Fredrik oli ehkä hiukan omavaltainen ja värikäskin persoona mm. kirkon uutta kellotapulia koskevassa rakennus-hankkeessa. Tapauksesta kuulimme mainion oppaamme Pauli Helénin kuvauksen.

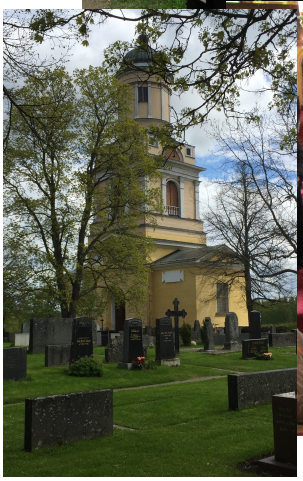

Tammelan Bucht-suvun ja Ryhdän sukuseura ry:n sukukokous ja sukujuhla 6.-7.8.2016

Lauantai 6.8.2016

Osallistuminen Hakkapeliittatapahtumaan.
Tammelan kirkko ja Mustialan kuninkaankartano
Mustialantie 105, 31310 Mustiala.

09.00 Kukkien lasku haudoille Tammelan hautausmaalla
10.00 1600-luvun jumalanpalvelus Tammelan kirkossa
11.00 Sotaväenotto Tammelan kirkolla
12.00 Siirtyminen Hakkapeliittatorille Mustialaan
13.00 Bucht-suvun sukututkijatapaaminen Mustialassa
20.00 Hakkapeliittatanssit Auran pirtillä
Kirkkoahteentie 5, 31300 Tammela

Majoitusmahdollisuus, varattavissa Mustialan matkailusta 0405353583.

Sunnuntai 7.8.2016

Sukukokous ja sukujuhla
Valkeaniemen Pirtillä, Valkeaniementie Tammela.

11.00 Ryhdän sukuseura ry:n kokous
11.30 Ilmoittautuminen sukujuhlaan,
Osallistuminen 30 euroa aikuisilta, alle 16 v ilmainen
Ilmoittautuminen mieluiten jo ennakolta maksamalla osallistuminen 15.5. mennessä Ryhdän sukuseuran. Merkitse osallistujien määrä! tilille FI03 5025 3340 0400 09

12.00 Lounas
Yhteiskuva
13.00 Sukujuhla
Bucht-suvun sukututkimustilanne, Lauri Terho
Tammelan Kallion kylän historiaa, Seija Juntunen
Geneettinen sukututkimustilanne, Mikko Leino
Laulua ja yhteislaulua, Heikki Leino
15.00 Juhlakahvi
Keskustelu
16.00 Juhla päättyy

Tuo vanhoja valokuvia tunnistettavaksi ja skannattavaksi suvun kuva-arkistoon.